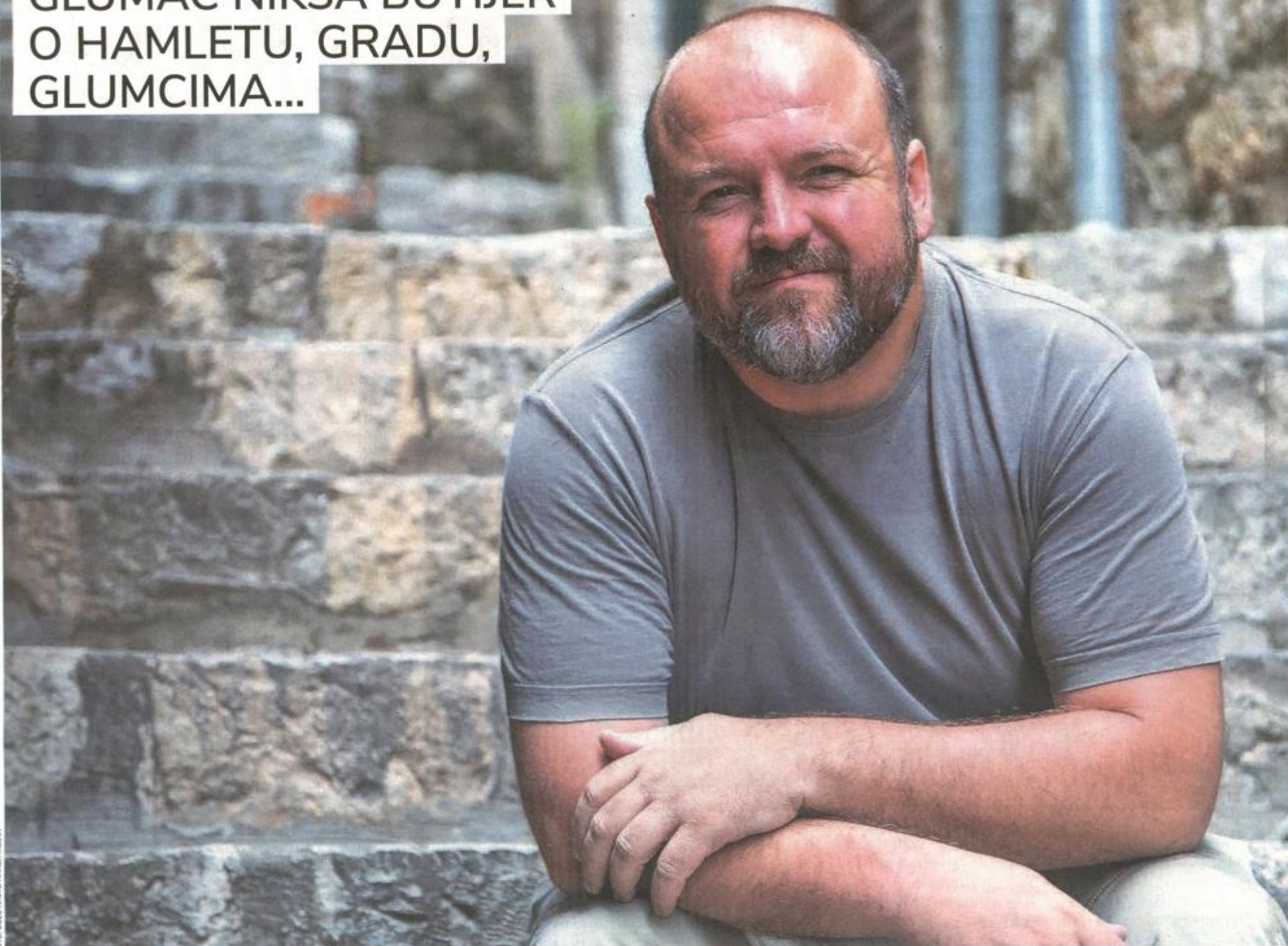

GLUMAC NIKŠA BUTIJER O HAMLETU, GRADU, GLUMCIMA...

FOTO: BORO RADIĆ/HANZA MEDIA

Pohlepa i nezainteresiranost po su dubrovačku ambijentalnu sc

Razgovarala:
Anđelka
Kelava

Ove godine na Igrama glumite u Hamletu...

Probe su na Lovrjencu počele već 1. srpnja i zasad se čini da sve ide u najboljem smjeru. Osjećamo da vlada veliki interes za samu predstavu pa očekujemo da će biti rasprodana. Još uvijek nam nije veliki pritisak, to će vjerojatno biti onih par zadnjih dana pred premijeru. Za sada je zabavno i pokušavamo kroz igru doći do rezultata tako da se trudimo biti što opušteniji. Lakše ćemo tako uspjeti.

Vi ste iz Konavala, ako je Hamlet Frano Mašković iz Gruža, kakav će bi-

Za mene je Grad najljepše mjesto na svijetu, ali i velika menza. Volio bih da ostane ovo prvo, a ovo drugo da se smanji na najmanju moguću mjeru. Želio bih da grad nekako živi u svojoj ljepoti, a ne da smo mi umjetnici neko nužno zlo koje traje 45 dana - kaže Butjer.

ti Polonije? Hoće li imati one poznate konavoske malicije?

Pa ne bih baš otkrivao neke adute iz predstave. Polonije će biti zapravo takav da jednostavno ne da na sebe ni na svoju djecu pa tako ni ovima koji su u samom vrhu vlasti. Hamlet je kao komad svi- ma jako dobro poznat i svi od njega imaju velika očekivanja pa tako i od onih

rekao bih hamletijanskih pa i polonijevih fora koje se godinama ponavljaju. Pokušat ćemo napraviti tako da bude nešto novo, neko novo čitanje, vjerujem kako Hamleta tako i Polonija, koji je zapravo zamašnjak radnje u prva dva čina.

Pa ni Konavljani ne daju na se?

Tako je.

Ove godine slavimo 70-

tu obljetnicu Igara. Dosta se prašine diglo oko navodne proslave gore u Zagrebu. Nama se u Dubrovniku čini da se sve više o Igrama odlučuje u metro-poli?

Potpuna je to zamjena teza. Budući da Dubrovačke ljetne igre s nekoliko predstava gostuju u Zagrebu, bila je to samo jedna večer u kojoj su se ljudi našli, popili piće i to

je potpuno benigno u odnosu na 70. Igre u Dubrovniku. Dosta nas je imalo neke obaveze, ja sam imao na Akademiji ispit pa nisam ni mogao biti na toj večeri. Bilo je to samo formalno druženje, nikakvog posebnog slavljeničkog karaktera. Od običnog su mrava napravili komodskog varana. Nevjerojatno mi je to. Vezano za to, vidio sam izjavu nekog političara pa se onda gradonačelnik suglasio s njim. Apсурdno.

Predajete na Akademiji. Kakvi su vaši studenti, budući glumci, ima li među njima i Dubrovčana? Koga biste izdvojili od mladih glumaca?

Ima i Dubrovčana. Ako se dobro sjećam zadnja koja se upisala na Akade-

miju prije četiri godine bila je Glorija Dubelj. Uvijek se to mijenja, tako da ih u jednoj generaciji može biti dvoje, tako recimo ove godine imamo dva momka iz Zadra. Nekad je moda Zadar, nekad Pula, Dubrovnik, Požega... Ipak, najviše polaznika dolazi iz Zagreba. Nadam se da će se i ove godine javiti netko iz Dubrovnika, da će biti dobar na prijemnom i proći.

Obećavaju li mladi glumci?

Obećavaju. Dva momka s druge godine, Marin Stević i Igor Jurinić, već pokazuju neki potencijal. Sudjelovali su i na otvaranju Igara. Neki su to poticaji u kojima mladi ljudi mogu izvući za sebe nešto dobro pa im je i ovaj angažman na Igrama dragocje-

Voljeli Dubrovniku

no iskustvo. I u predstavi 'Pod balkonima' nekoliko je mladih glumaca. U svojoj predstavi 'Tri sestre' u Zagrebu, Bobo Jelčić je također akvizirao nekoliko mladića i cura, doslovce s Akademije. Najvažnije je da mladi ljudi dobiju šansu. Igre su upravo poznate po tome da studenti s Akademije neka svoja prva iskustva, pa i ne samo teatarska, doživljavaju upravo ovdje u našem gradu. Tako da će se, nadam se, bude li razuma to i dalje nastaviti...

Reprizirate ove godine ulogu u predstavi 'Pod balkonima'. Je li predstava sazrela u odnosu na prošlu godinu?

Obično pogledamo snimku nakon predstave pa kažemo nešto u stilu

'pa nisi baš tu kako treba'. Jasno da je onda sljedeće godine uvijek malo bolje. Prve, premijerne godine, svi su ipak pod određenom dozom stresa, pod tom pozitivnom tremom, a to ipak malo sputava. Žao mi je što se neke predstave ne repriziraju više godina. Nepisano je pravilo da ponavljanjem budu sve bolje. Evo, za predstavu 'Pod balkonima' je lani bio jako dobar odaziv. Gore u parku sveučilišnog kampusa je fantastičan ambijent. Nemate priliku igdje u Hrvatskoj, doživjeti ovakvu predstavu u takvom ambijentu. Sjećamo se i 'Grizule' prije 15 i više godina koja je bila u tom istom prostoru. Mene upravo te dvije predstave asociraju na baš taj ambijent, kao što me ostale predstave asociraju na neke druge dubrovačke ambijente.

Sedamdesete su igre, a bez Držićevih predstava.

Pa što! Shakespeare je Držić, Držić je Shakespeare, Conte Ivo je Držić, Držić je Conte Ivo. Mislim da to nije tako važno. Ove godine ima i dubrovačkih i hrvatskih autora i najvećih autora svjetske literature. Biti će i predstava za djecu 'Mali princ', tu je i Marijanski balet pa i naše nacionalno kazalište. Ove godine je program izdašniji nego prošlih godina, kada se pogleda sveukupno. Produkcija ovih premijernih izvedbi je pala na ova dva, tri slova.

Opravdavaju li 70 - tu obljetnicu?

Nikad ne gledam na te godišnjice, to je nevažno. Evo, ja sam na Igrama ove godine 21. put, prošle godine je bila 20 - ta obljetnica pa mi je svejedno ova ili prošla godina. To jubilaro samo zvuči.

Nema ni 'Viktorije od neprijatelja' u režiji Ivice Boban?

Ravnateljstvo, odnosno intendantica, su odabrali ovakav program. Oni najbolje znaju koliko se mogu protegnuti s novcem. Nama glumcima je bilo žao kada su 'prekinute' Kate Kapuralica, Kafetarija, Viktorija od neprijatelja, Othello.... To su samo neke od zadnjih predstava kojih se sjećam. Mi bismo ih voljeli još igrati, ali vodeći ljudi valjda znaju što rade.

Dubrovnik je najljepša scena za svakog glumca. Je li je turizam 'pojeo'?

Ne bih ja rekao turizam, nego više neka ljudska pohlepa i nezainteresiranost. Nije to trend samo kod nas, nego i u svijetu. Volio bih da grad-

ski oci imaju maksimalno razumijevanja za Grad, za teatar, Ljetne igre, Društvo prijatelja, znači institucije koje čuvaju tradiciju, baštinu, a rekao bih čak i ljude. Ne bi bilo dobro, a mislim pritom i na samu instituciju Ljetne igre, da se to pretvori u neki zagrebački holding, neku podružnicu. Mora to biti na nekoj višoj razini i uvijek stremiti k tome. Naravno da je novac glavna prepreka. Nadam se da će s godinama biti više razumi-

svim drugim građanima.

Kako biste opisali Grad unutar zidina?

Za mene je najljepše mjesto na svijetu, ali i jedna velika menza. Volio bih da ostane ovo prvo, a ovo drugo da se smanji na najmanju moguću mjeru. Želio bih da građ nekako živi u svojoj ljepoti, a ne da smo mi umjetnici neko nužno zlo koji prođu tuda tijekom ovih 45 dana festivala i da nikome ne značimo ništa ili da značimo malo. Voljeli bismo

vić i sve imaju pozitivna i lijepa iskustva. I novi mladi glumci koji su došli: Bojan Beribaka, Anđela Bulin, kao i mnogi koji povremeno dođu iz Zagreba, imaju samo riječi hvale. I po samim naslovima se vidi neki pomak. Dajem potpunu podršku momku. Radi se o osobi koja ima moralnu i etičnu crtu i s te strane stvarno na mjestu. Nadam se da će kazalište profunkcionirati, dosta je bilo stagnacije.

Kad ste u Gradu, što radite, koji vam je kutak najmiliji, gdje se kupate?

Ovdje je ekipa u Buzzu na Prijekome. Tu se nađemo i zimi kada dođem u Grad. Tu je moje društvo. Sada, za vrijeme Igara, najviše sam u apartmanu i odmaram se da bih noću mogao 'letjeti' gore po Lovrjencu. Vrlo rijetko idem na kupanje, tek se svaki peti dan podem baciti u more na Porporelu. Najdraži mi je Lokrum pa nekad znam tamo popodne poći s prijateljima s barkom.

Gdje je najbolja kava?

Ovdje u Buzzu. Kava košta jedanaest kuna i mislim da je to sasvim u redu, to nema ni u Zagrebu. S obzirom na cijene u samoj jezgri ovo je idealno mjesto za Dubrovčane, za popiti kavu. Vjerojatno ima još ovakvih mjesta u Gradu. To je nekakva realna cijena. A inače, što se tiče cijena u gradu, ovdje ljudi rade par mjeseci i gledaju što više novaca sebi priskrbiti. Vjerojatno su skupi i ti poslovni prostori. Vjerojatno su razlog tome i 'dobre' kirije.

Dosta glumite i filmovima i u serijama. Radite li sada nešto.

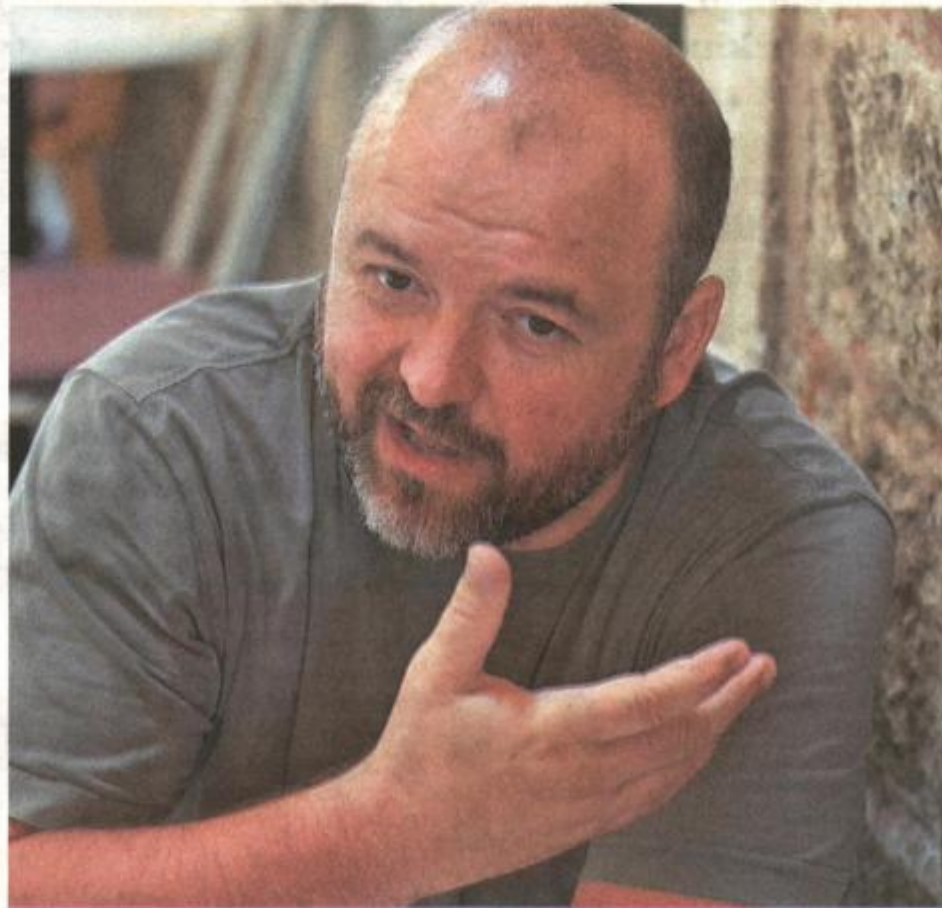
Trenutno je u tijeku snimanje treće sezone serije 'Novine' u kojoj glumim. Snimao sam par dana na Velebitu jednu seriju za HRT u režiji Kristijana Milića, redatelja koji je režirao film 'Broj 55'. Radi se o jednoj ratnoj priči u vrijeme Domovinskog rata. Najesen bih također trebao igrati ulogu u filmu Zrinka Ogreste. Uvijek se nešto događa gore u Zagrebu.

Kako stoji hrvatska kinematografija?

S obzirom na sve udare s boka, zadivljujuće dobro. Malo je taj trend zastavljen, ali to vam je sve politika. Kao i svugdje drugdje politika vam je ta koja vas namješta, postavlja i smjenjuje. Kada imate mir od politike godinu-dvije dana, kao što je imao Hrvoje Hribar prije pet-šest, godina onda vi možete nešto imati, možete se 'staviti' i nešto napraviti. Čim se uključi neka viša sila onda je to vrlo problematično. Teško je, ali omdedavno imamo novog ravnatelja HAVC-a pa ćemo vidjeti koji su njegovi rezultati.

Jučer kad smo dogovorili ovaj razgovor, gostovali ste u Crnoj Gori?

Bili smo u Tivtu s predstavom Ustav RH. Bilo je jako puno publike. Čim im spomeneš Ustav RH, oni se odmah raspamete.

jevanja i da će naš festival biti otvoren Europi i da će postati europski u punom smislu, a ne lokalnog karaktera.

Kad smo kod gužve i turista, smetaju li vam prilikom glume?

Toliko godina sam tu, da sam na to već navikao i ne registriram to kao neki problem. Jedino ako na Pilama čekam pet minuta, a ne dvije minute, onda je malo već nervoza kao i

da smo dragocjeniji i značajniji gradu.

Pratite li rad KMD-a?

Pratim, budući da je moj student Paolo Tišljarić postao direktor dubrovačkog kazališta. Neki dan sam se s njim susreo, kao i sa svim kolegicama i kolegama koji su zadnjih mjeseci ovdje gostovali, radili neke predstave. Gostovali su tu i mlade redateljice Anastazija Fleger, Helena Petković, Marina Pejno-

Žive li hrvatski glumci na visokoj nozi?

Ne žive na visokoj nozi, nego kao i svi normalni ljudi, a rekao bih čak da žive i malo lošije jer kao glumac nemate ni subote ni nedjelje ni slobodnog dana. Pogotovo mi koji još radimo i na Akademiji. Ukoliko još imamo afiniteta prema tom pedagoškom radu, onda je to za uzeće tijekom dana koje nitko ne može nadoknaditi. Znamo imati ujutro probe, navečer predstave, izadete u osam ili devet ujutro iz doma i vratite se u ponoć. To je neki sindrom glumca.

Je li teško biti glumac? Uvijek ste u nekom drugom filmu.

Nije, za nekoga tko ima 20 godina iskustva na sceni to nije nikakav problem. Zna se dogoditi zamor materijala i onda bi bilo bolje stati i uzeti par mjeseci predaha, ali valjda mi to sebi ne možemo priuštiti pa onda idemo iz projekta u projekt. Ali dobro je dok zovu. Volio bih i da ove mlade počnu zvati, a s nama starijima da malo prikoče.

Ne bih volio...

Kako gledate na pomamu turista za lokacijama na kojima se snimao Games of Thrones. Umjesto povijesti Dubrovnika više ih zanima ispod kojeg su volta stajali glumci iz serije, pa se onda objavljuju te fotografije.

...a u seriji se to ništa ne vidi. Skoro pa se ne zna da je to Dubrovnik, nazire se samo iz ptičje perspektive. Razumijem da se ljudi zanimaju za seriju, ali kroz to gledati grad? Recimo da je Casanova sniman u Veneciji, a ja Veneciju gledam kao grad Casanove. Ni slučajno. Ne bih volio da stranci koji dođu u Dubrovnik promatraju naš grad kroz Games of Thrones. Ali, da se razumijemo, to je spektakularna serija čija jedna epizoda vrijedi više nego cjelogodišnji budžet HAVC-a.